

Istuntoasiakirja

**B10-0057/2024 }
B10-0058/2024 }
B10-0059/2024 }
B10-0060/2024 }
B10-0061/2024 }
B10-0063/2024 }**

RC1

18.9.2024

YHTEINEN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

työjärjestyksen 136 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti

joka korvaa seuraavat päätöslauselmaesitykset:

B10-0057/2024 (PPE)
B10-0058/2024 (The Left)
B10-0059/2024 (Renew)
B10-0060/2024 (ECR)
B10-0061/2024 (S&D)
B10-0063/2024 (Verts/ALE)

Keski- ja Itä-Euroopan tuhoisista tulvista, ihmishenkien menetyksistä ja EU:n valmiudesta toimia tällaisten ilmastonmuutoksen pahentamien katastrofien yhteydessä
(2024/2817(RSP))

Bartosz Arłukowicz, Andrey Novakov, András Tivadar Kulja, Siegfried Mureşan, Lídia Pereira, Peter Liese, Ioan-Rareş Bogdan, Daniel Buda,

RC\1306834FI.docx

PE764.075v01-00 }
PE764.076v01-00 }
PE764.077v01-00 }
PE764.078v01-00 }
PE764.079v01-00 }
PE764.081v01-00 } RC1

Andrzej Buła, Dan-Ştefan Motreanu, Virgil-Daniel Popescu, Adina Vălean, Dolores Montserrat, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Gheorghe Falcă, Mircea-Gheorghe Hava, Miriam Lexmann, Zoltán Tarr, Dóra Dávid, Gabriella Gerzsenyi, Andrzej Halicki, Krzysztof Hetman, Monika Hohlmeier, Adam Jarubas, Dariusz Joński, Kinga Kollár, Eszter Lakos, Magdalena Adamowicz, Krzysztof Brejza, Borys Budka, Kamila Gasiuk-Pihowicz, Marcin Kierwiński, Łukasz Kohut, Ewa Kopacz, Janusz Lewandowski, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Jagna Marczulajtis-Walczak, Mirosława Nykiel, Jacek Protas, Bartłomiej Sienkiewicz, Michał Szczerba, Michał Wawrykiewicz, Marta Wcisło, Daniel Caspary, Christine Schneider, Andrea Wechsler, Ralf Seekatz
 PPE-ryhmän puolesta
Mohammed Chahim, Tiemo Wölken, Marcos Ros Sempere, Andreas Schieder, Krzysztof Śmiszek, Dan Nica, Klára Dobrev, Victor Negrescu, Maria Grapini, Mihai Tudose, Gabriela Firea, Adrian-Dragoş Benea, Claudiu Manda, Gheorghe Cârciu, Ştefan Muşoiu, Vasile Dîncu, Csaba Molnár, Joanna Scheuring-Wielgus, Robert Biedroń, Sakis Arnaoutoglou, Evelyn Regner, Hannes Heide, Elisabeth Grossmann, Günther Sidl
 S&D-ryhmän puolesta
Waldemar Buda, Roberts Zile, Pietro Fiocchi, Ivaylo Valchev, Ondřej Krutílek, Claudiu-Richard Târziu, Veronika Vrecionová, Geadis Gadi, Georgiana Teodorescu, Gheorghe Piperea, Şerban-Dimitrie Sturdza, Adrian-George Axinia, Waldemar Tomaszewski, Alexandr Vondra, Daniel Obajtek, Małgorzata Gosiewska, Jacek Ozdoba, Patryk Jaki, Adam Bielan, Joachim Stanisław Brudziński, Michał Dworczyk, Jadwiga Wiśniewska, Kosma Złotowski, Marlena Małag, Arkadiusz Mularczyk, Beata Szydło, Dominik Tarczyński, Mariusz Kamiński, Tobiasz Bocheński, Maciej Wąsik, Bogdan Rzońca, Anna Zalewska
 ECR-ryhmän puolesta
Michał Wiezik, Martin Hojsík, Ľudovít Ódor, Veronika Cifrová Ostrihoňová, Lucia Yar, Ľubica Karvašová, Marjan Šarec, Dan Barna, Sigrid Friis, Yvan Verougstraete, Grégory Allione, Benoit Cassart, Olivier Chastel, Hilde Vautmans, Vlad Vasile-Voiculescu, Anna Stürngkh, Ilhan Kyuchyuk, Gerben-Jan Gerbrandy, Michał Kobosko
 Renew-ryhmän puolesta
Sara Matthieu
 Verts/ALE-ryhmän puolesta
Jonas Sjöstedt, Younous Omarjee
 The Left -ryhmän puolesta

Euroopan parlamentin päätöslauselma Keski- ja Itä-Euroopan tuhoisista tulvista, ihmishenkien menetyksistä ja EU:n valmiudesta toimia tällaisten ilmastomuutoksen pahentamien katastrofien yhteydessä (2024/2817(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ilmastomuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen ja erityisesti sitä täydentävän vuoden 2015 Pariisin sopimuksen, joka tuli voimaan 4. marraskuuta 2016,
- ottaa huomioon biologista monimuotoisuutta koskevan YK:n yleissopimuksen,
- ottaa huomioon YK:n kestävä kehityksen tavoitteet,
- ottaa huomioon komission vuonna 2019 tekemän vesipolitiikan puitedirektiivin, pohjavesidirektiivin, ympäristölaatonormeista annetun direktiivin ja tulvadirektiivin toimivuustarkastuksen (SWD(2019)0439),
- ottaa huomioon 24. helmikuuta 2021 annetun komission tiedonannon ”Ilmastokestävä Eurooppa – Uusi EU:n strategia ilmastomuutokseen sopeutumiseksi” (COM(2021)0082),
- ottaa huomioon 17. joulukuuta 2020 antamansa päätöslauselman EU:n strategiasta ilmastomuutokseen sopeutumiseksi¹,
- ottaa huomioon 26. heinäkuuta 2023 päivätyt komission suuntaviivat jäsenvaltioiden sopeutumisstrategioista ja -suunnitelmista,
- ottaa huomioon 15. syyskuuta 2022 antamansa päätöslauselman kuivuuden, maastopalojen ja muiden äärimmäisten sääilmiöiden seurauksista: EU:n toiminnan tehostaminen ilmastomuutoksen torjunnan alalla²,
- ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2023 antamansa päätöslauselman maailmanlaajuisen ilmastokriisin uhreille omistetusta EU:n teemapäivästä³,
- ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2024 julkaistun Euroopan ympäristökeskuksen (EEA) raportin nro 1/2024 ”The European Climate Risk Assessment”,
- ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2024 annetun komission tiedonannon ”Ilmatoriskien hallinta ihmisten ja hyvinvoinnin suojelemiseksi” (COM(2024)0091),

¹ EUVL C 445, 29.10.2021, s. 156.

² EUVL C 125, 5.4.2023, s. 135.

³ EUVL C, C/2024/488, 23.1.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/488/oj>.

- ottaa huomioon 15. toukokuuta 2024 julkaistun Euroopan ympäristökeskuksen raportin nro 3/2024 ”Responding to climate change impacts on human health in Europe: focus on floods, droughts and water quality”,
 - ottaa huomioon heinäkuussa 2024 julkaistun ilmastokestävyyttä koskevan vuoropuhelun loppuraportin,
 - ottaa huomioon 29. toukokuuta 2024 annetun komission tiedonannon ”Unionin pelastuspalvelumekanismien arviointi – EU:n hätätilavalmiuden parantaminen” (COM(2024)0212),
 - ottaa huomioon 18. syyskuuta 2024 annetun komission julkilausuman Keski- ja Itä-Euroopan tuhoisista tulvista, ihmishenkien menetyksistä ja EU:n valmiudesta toimia tällaisten ilmastonmuutoksen pahentamien katastrofien yhteydessä,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 136 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. panee merkille, että Keski- ja Itä-Euroopassa, erityisesti Itävallassa, Puolassa, Romaniassa, Saksassa, Slovakiassa, Tšekissä ja Unkarissa, on ollut rankkasateita ja myrskytuulia ja että niitä seuranneet tulvat ovat vaatineet kuolonuhreja ja aiheuttaneet laajamittaisia vahinkoja; ottaa huomioon, että vaikutukset ovat kohdistuneet merkittävään osaan kyseisten maiden alueista, erityisesti vähemmän kehittyneisiin alueisiin, joilla infrastruktuuri on heikompi, ja maatalousalueisiin;
- B. ottaa huomioon, että äärimmäisten sääilmiöiden ei voida suoraan katsoa johtuvan tietyistä syistä; katsoo, että hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin mukaan ja Euroopan ilmatoriskien arvioinnin (EUCRA) perusteella on selvää, että ilmastokriisi johtaa äärimmäisten sääilmiöiden, kuten tulvien, myrskyjen ja helleaaltojen, yleistymiseen ja voimistumiseen niin, että sateet ja myrskyt pahenevat ja helleaalloista tulee kuumempia ja kuivuudesta ankarampaa;
- C. ottaa huomioon, että ensimmäisessä EUCRA:ssa sekä ilmatoriskien hallintaa ihmisten ja hyvinvoinnin suojelemiseksi käsittelevässä komission tiedonannossa todetaan, että Eurooppa on maailman nopeimmin lämpenevä maanosa ja että vakavat ilmiöt, kuten maastopalot, kuivuus ja tulvat, yleistyvät Euroopassa koko ajan ilmastonmuutoksen vaikutusten tuloksena; ottaa huomioon, että Euroopan maa-alueen keskilämpötila kesällä 2024 oli kyseisen vuodenajan mittaushistorian korkein eli 1,54 celsiusastetta vuosien 1991–2020 keskiarvon yläpuolella ja että se ylitti edellisen ennätyksen vuodelta 2022⁴; toteaa, että nyt koettiin 14 kuukauden jakso, jonka aikana ilman keskilämpötila maapallon pinnalla oli enemmän kuin 1,5 celsiusastetta lämpimämpi kuin esiteollisella kaudella;
- D. ottaa huomioon, että pelkästään viimeksi kuluneiden 30 vuoden aikana tulvat ovat eri puolilla Eurooppaa koskettaneet 5,5:tä miljoonaa ihmistä, niissä on kuollut lähes

⁴ Copernicus, [Summer 2024 – Hottest on record globally and for Europe](#).

3 000 ihmistä ja ne ovat aiheuttaneet yli 170 miljardin euron taloudelliset vahingot; toteaa, että ilmastonmuutos lisää merkittävästi tulvariskejä koko Euroopassa⁵;

- E. ottaa huomioon, että joillakin Keski- ja Itä-Euroopan katastrofialueilla satoi vain neljässä päivässä kolme neljäsosaa keskimääräisestä vuotuisesta sademäärästä; toteaa, että toimiva ja koordinoitu yhteistyö pelastuspalvelujen välillä ja nopea rajatylittävä resurssien ja asiantuntemuksen vaihto ovat pelastaneet ihmishenkiä ja estäneet pahemmat vahingot; katsoo, että EU:n tason koordinointi, resurssien yhdistäminen ja parhaiden käytäntöjen vaihto ovat avainasemassa katastrofiavun onnistumisen kannalta;
- F. ottaa huomioon, että syyskuun 2024 tulvien aikana moni jäsenvaltio otti käyttöön Copernicus-ohjelman nopeat satelliittikaukokartoituspalvelut (Saksa, Puola, Slovakia, Romania ja Unkari);
- G. ottaa huomioon, että vuonna 2024 annetussa komission tiedonannossa unionin pelastuspalvelumekanismien arvioinnista yksilöidään pelastuspalvelun tarpeet ja haasteet Euroopassa ja annetaan suosituksia unionin pelastuspalvelumekanismien tehostamiseksi; ottaa huomioon, että siinä korostetaan myös niitä yhä monimutkaisempia ja monivuotoisempia haasteita ja uhkia, joita EU:lla on edessään ja joihin kuuluvat yhä lisääntyvät konfliktit, ihmisen aiheuttamat ja luonnonkatastrofit, kuten äärimmäiset sääilmiöt, ja muuttuvat turvallisuusriskit, sekä esitellään, millä tavoin nämä muutokset kuormittavat merkittävästi EU:n katastrofiriskien hallintarakenteita ja vähentävät unionin pelastuspalvelumekanismien toiminnan tehokkuutta;
- H. ottaa huomioon, että Euroopan unionin solidaarisuusrahasto (EUSR) perustettiin samaa aluetta vuosina 1997 ja 2002 kohdanneiden ennätysmäisten ”vuosituhannen tulvien” seurauksena; ottaa huomioon, että EU:n solidaarisuusrahaston määrärahat eivät ole monivuotisen rahoituskehysten tarkistamisen jälkeenkään riittävät, jotta voitaisiin vastata asianmukaisesti suuriin luonnonkatastrofeihin ja ilmaista EU:n solidaarisuutta katastrofialueita kohtaan;
- I. ottaa huomioon, että luonnonkatastrofeilla on pitkäkestoisia kielteisiä vaikutuksia taloudelliseen, sosiaaliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen EU:n eri alueilla ja jäsenvaltioissa;
- J. ottaa huomioon, että alueellisen painotuksensa, paikkalähtöisen lähestymistapansa, strategisen suunnittelunsa ja toimivan täytäntöönpanomallinsa vuoksi koheesiopolitiikalla olisi oltava keskeinen rooli katastrofien ehkäisemisessä, symmetrisistä ja epäsymmetrisistä häiriöistä selviämisessä sekä ilmastonmuutoksen torjunnassa;
- K. ottaa huomioon, että luontopohjaiset ratkaisut ovat olennaisen tärkeitä ilmastonmuutoksesta johtuvien, sääoloihin liittyvien katastrofien ehkäisemiseksi; ottaa huomioon, että tulvatasanteet ja terveet metsät, maaperä ja nummet, kosteikot ja turvemaat sekä kaupunkien luonnontilaiset viheralueet ja maaseutu toimivat puskurina

⁵ EU:n ilmatoriskien arviointi.

ilmastovaikutuksia vastaan pidättämällä vettä ja lieventämällä tulvien ja kuivuuden vaikutuksia;

- L. huomauttaa, että tulvariskien tutkiminen ja hallinta edellyttävät kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon useita tekijöitä, mukaan lukien teollisuus, liikenne, vakuutuskäytännöt, maankäytön suunnittelu ja tulvatasanteiden historialliset esiintymisalueet, väestörakenteen muutos, taloudellinen vastuu ja muut asiaankuuluvat seikat; huomauttaa Euroopan ympäristökeskuksen todenneen, että tulvat ja muut äärimmäiset sääilmiöt vaikuttavat haavoittuviin ryhmiin ja alueisiin vakavammin kuin muihin;

Yleistä

1. ilmaisee syvän myötätuntonsa ja solidaarisuutensa uhreille, heidän perheilleen sekä niille ihmisille ja yhteisöille, joihin yhä jatkuvat äärimmäiset sääilmiöt ja ankarat tulvat vaikuttavat Keski- ja Itä-Euroopassa, muun muassa Itävallassa, Puolassa, Romaniassa, Saksassa, Slovakiassa, Tšekissä ja Unkarissa;
2. kiittää ammatti- ja vapaapalokuntia, pelastusjärjestöjä, vapaaehtoisia ja asevoimia väsymättömistä ponnisteluista ja sitoutumisesta tulvien ja muiden luonnonkatastrofien koettelemisissa maissa kaikkialla Euroopassa kuin myös kansallisia, alueellisia ja paikallisia viranomaisia sekä tavallisia ihmisiä, jotka ovat vaarantaneet henkensä pelastaakseen muita ja suojellakseen ihmisten koteja ja infrastruktuuria; korostaa, että pelastustoimijoilla on ollut ratkaiseva rooli ihmishenkien pelastamisessa, tulva-alttiiden alueiden evakuoinnissa ja omaisuuden suojelemisessa usein vaikeissa olosuhteissa ja että heidän väsymättömät toimensa ja halukkuutensa toimia, jopa oman henkensä uhalla, ovat olleet ratkaisevassa asemassa katastrofin hillitsemisessä;
3. ilmaisee syvän huolensa äärimmäisten sääilmiöiden, kuten rankkasateiden ja laajamittaisten tulvien, helleaaltojen ja maastopalojen, voimistumisesta ja yleistymisestä EU:ssa ja muualla maailmassa sekä niiden vakavista, välittömistä vaikutuksista ihmisten ja eläinten terveyteen, toimeentuloon, asumiseen, infrastruktuuriin, talouteen, maatalouteen, ruokaturvaan ja ekosysteemeihin; korostaa ilmastonmuutoksen ja äärimmäisten sääilmiöiden välistä yhteyttä ja painottaa, että tätä yhteyttä on tärkeää käsitellä tehokkaasti ja johdonmukaisesti vahvistamalla yhteisiä toimia EU:n ja kansainvälisellä tasolla ja toteuttamalla tehokkaita pelastuspalveluun, ilmastonmuutokseen sopeutumiseen ja ilmastonmuutokseen hillitsemiseen liittyviä toimenpiteitä ihmisten, heidän toimeentulonsa, talouden ja ekosysteemien suojelemiseksi;
4. korostaa, että Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteen pitäminen saavutettavissa edellyttää yhteisiä ponnisteluja ja lisätoimia kaikilta asianomaisilta mailta; kehottaa kaikkia ilmastonmuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen osapuolia, myös EU:ta, toteuttamaan jatkotoimia maailmanlaajuisessa tilannekatsauksessa sovittujen maailmanlaajuisten toimien johdosta panemalla täytäntöön ja laajentamalla kunnianhimoisesti kansallisesti määriteltyjä panoksia Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteen mukaisesti; muistuttaa, että EU:n on eurooppalaisen ilmastolain

mukaisesti jatkettava ilmastonmuutoksen hillintätoimiaan tämän pitkän aikavälin tavoitteen saavuttamiseksi sekä sopeutumistoimia resilienssin parantamiseksi;

Pelastuspalvelu ja katastrofiapurahanhoitus

Pelastuspalvelu

5. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita olemaan valmiina tukemaan viipymättä jokaista jäsenvaltiota, joka pyytää hätäapua unionin pelastuspalvelumekanismien kautta; on ilahtunut Ukrainan hallituksen lupauksesta tukea EU:ta tarjoamalla hätäpalveluhenkilöstöä ja -kalustoa;
6. korostaa, että unionin pelastuspalvelumekanismille on annettava riittävät ja entistä paremmat resurssit, jotta voidaan tehostaa varautumista ja parantaa valmiuksien kehittämistä; pitää siksi valitettavina unionin pelastuspalvelumekanismien (rescEU:n) määrärahoihin tehtyjä 37 miljoonan euron (maksusitoumukset) ja 154,9 miljoonan euron (maksut) leikkauksia; kehottaa lisäämään rahoitusta asianomaisille budjettikohtille ja seuraavassa monivuotisessa rahoituskehelyksessä; kehottaa komissiota harkitsemaan katastrofiriskien vähentämisen ja hallinnan valtavirtaistamista kaikissa asiaankuuluuissa EU:n rahoitusohjelmissä, kun otetaan huomioon, että kaikki tähän alaan käytetyt varat vähentävät merkittävästi avustustoimien ja jälleenrakennuksen rahoitustarvetta;
7. kehottaa komissiota ryhtymään toimiin 29. toukokuuta 2024 antamaansa tiedonantoon sisältyvien suositusten suhteen ja tekemään konkreettisia ehdotuksia, joilla lisätään unionin pelastuspalvelumekanismien operatiivisia valmiuksia; kehottaa komissiota saattamaan uuden komission toimikauden ensimmäisenä vuonna pikaisesti päätökseen suunnittelemansa unionin pelastuspalvelumekanismien tarkastelun, joka kattaa myös EU:n hätäavun koordinoitikeskuksen, ja esittämään konkreettisia toimenpiteitä, joilla entisestään lujitetaan ja kehitetään EU:n yhteistä kykyä reagoida luonnonkatastrofeihin, esimerkiksi perustamalla EU:n pelastuspalvelujoukot elintarvikkeiden, veden, lääkkeiden ja lääkinnällisten laitteiden strategisia varantoja varten, tuetaan kansalaisille tarkoitettujen mobiilipohjaisten varhaisvaroitusvälineiden käyttöönottoa, tehdään yhteisesti uusia julkisia hankintasopimuksia pelastuspalvelukaluston uudenaikaistamiseksi ja tuetaan ohjelmia, joiden tarkoituksena on tarjota koulutusta, kalustoa ja vapaaehtoisten pelastuspalveluresurssien välistä vaihtoa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita nopeuttamaan uuden pysyvän rescEU-laivueen perustamista ja varmistamaan, että se saa riittävästi rahoitusta;

Taloudellinen tuki ja talousarviovälineet

8. kehottaa tarjoamaan asianomaisille maille EU:n välitöntä taloudellista ja teknistä apua;
9. kehottaa ottamaan käyttöön unionin pelastuspalvelumekanismien ja muut vastaavat mekanismit; katsoo kuitenkin, että unionin pelastuspalvelumekanismien talousarvion olisi oltava oikeassa suhteessa luonnonkatastrofien määrän ja vakavuuden kasvuun Euroopassa; kehottaa komissiota lisäämään eurooppalaisen solidaarisuusvarauksen

määrärahoja; kehottaa komissiota selvittämään kaikkia mahdollisia väyliä unionin pelastuspalvelumekanismen varojen käyttöönoton nopeuttamiseksi; korostaa siksi, että on tärkeää varmistaa unionin pelastuspalvelumekanismen riittävä rahoitus seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä; painottaa lisäksi, että kohtuullista joustoa tarvitaan, jos edunsaajamailla ja -alueilla on perusteltuja viivästyksiä ja haasteita rahoituksen hakemisessa ja myönnetyn rahoituksen käytössä; peräänkuuluttaa myös hätärahoituksen budjettikohtaa, jotta voidaan helpottaa katastrofista kärsineiden alueiden, infrastruktuurin ja elinkeinojen nopeaa toipumista, sekä ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin tehtäviä investointeja tulevien äärimmäisten sääilmiöiden vaikutusten pienentämiseksi;

Aluepolitiikka

10. kehottaa komissiota antamaan teknistä ja taloudellista tukea alueille, joihin ilmastonmuutoksen pahentamat luonnonkatastrofit vaikuttavat suhteettoman paljon, myös koheesiopolitiikan välineiden kautta, ja varmistamaan, että yhtäkään jäsenvaltiota tai aluetta ei unohdeta toteutettaessa toimia ilmastokestävyyden ja katastrofivalmiuden parantamiseksi; pitää olennaisen tärkeänä, että katastrofialueet voivat saada apua ja rahavaroja mahdollisimman nopeasti, helposti ja joustavasti;
11. tukee voimakkaasti alueelliseen ja paikalliseen resilienssiin liittyvien EU:n investointien lisäämistä seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä, erityisesti koheesiopolitiikan puitteissa; toteaa, että alueellisessa rahoituksessa tarvitaan sisäänrakennettua kriisijoustavuutta, jotta voidaan turvata lisäinvestoinnit hankkeisiin, jotka ovat kärsineet vahinkoa tai tuhoutuneet ennen kuin ne on saatu täysin toteutettua; ehdottaa, että koheesiopolitiikan osaksi perustetaan erityinen toimintalinja, jonka ansiosta paikallis- ja alueviranomaiset voivat käsitellä esiin nousevia painopisteitä alhaalta ylöspäin suuntautuvassa prosessissa, joka käynnistetään alue- ja paikallistasolla; katsoo, että keskeisenä periaatteena olisi oltava räätälöity investointilähestymistapa, jossa otetaan huomioon käytännön erityistarpeet;
12. katsoo, että EU:n tulevassa koheesiopolitiikassa olisi keskityttävä entistä enemmän ilmastonmuutoksen hillintään ja ilmastonmuutokseen sopeutumiseen; kehottaakin takaamaan ilmastonmuutokseen sopeutumiseen sekä katastrofien ehkäisyyn ja katastrofivalmiuteen tehtävät investoinnit joko aluepolitiikan sekä koheesiopolitiikan yleisen kehityksen osaksi perustettavan erityisen politiikkatavoitteen tai erityisen toimintalinjan, temaattisen keskittämisen tai erityisen mahdollistavan edellytyksen avulla, jotta esiin nousevia painopisteitä voidaan käsitellä alhaalta ylöspäin suuntautuvassa prosessissa, niin että voidaan varmistaa kestävä investoinnit paikalliseen, alueelliseen ja kansalliseen infrastruktuuriin ja riskinhallintaan vähemmän kehittyneillä kaupunki- ja maaseutualueilla, myös raja-alueilla, saarilla ja syrjäisimmillä alueilla;
13. painottaa, että on tärkeää suunnitella ja pitää toiminnassa räätälöityjä EU:n ohjelmia ja toimenpiteitä luonnonkatastrofeille alttiiden alueiden auttamiseksi; toteaa, että alueellisessa rahoituksessa tarvitaan sisäänrakennettua kriisijoustavuutta;

14. katsoo, että EU:n talousarviosta rahoitettavien alueellisten investointien suunnittelun ja täytäntöönpanon olisi edelleen kuuluttava yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin piiriin, jotta voidaan vastata jäsenvaltioiden, alueiden sekä kaupunki-, maaseutu- ja syrjäisten alueiden tarpeisiin ja erityisesti mahdollistaa kaupunki- ja maaseutualueiden mukautuminen uusiin haasteisiin, kuten tulviin;
15. korostaa, että jäsenvaltioiden välillä on eroja niiden paikallis- ja alueviranomaisten toimivaltuuksissa; muistuttaa, että paikallis- ja alueviranomaiset ovat keskeisiä toimijoita sellaisten hankkeiden suunnittelussa, valmistelussa ja täytäntöönpanossa, joiden tarkoituksena on edistää ilmastonmuutokseen sopeutumista, riskien ehkäisemistä ja varautumista käytännön tasolla; kehottaa omaksuma tehostetun paikallälähtöisen lähestymistavan katastrofivalmiuden ja -hallinnan tuomiseksi lähemmäs alue- ja paikallistasoa;
16. korostaa, että EU:n aluepolitiikka on ollut keskeinen väline paikallis- ja alueviranomaisten vastaavien valmiuksien kehittämisen tukemisessa, ja kehottaa lujittamaan niiden roolia; korostaa, että tekniset, taloudelliset ja hallinnolliset valmiudet ovat olennaisen tärkeitä sen varmistamiseksi, että hallintoelimet ja paikallis- ja alueviranomaiset hankkivat erityisesti ilmastonmuutoksesta teknistä tietämystä, jota ne voivat käyttää kaupunki- ja maaseutus suunnittelussa ja -hallinnossa; on vakuuttunut siitä, että tämä johtaa hanke-ehdotusten parempaan suunnitteluun ja arviointiin sekä mahdollistaa resurssien tehokkaamman kohdentamisen ja talousarvion asianmukaisen toteuttamisen ilman merkittävää riskiä siitä, että EU perääntyy sijoituksistaan;
17. kehottaa kohdentamaan nykyiset teknisen avun ohjelmat ja neuvontaohjelmat nimenomaisesti pienempiin kuntiin, raja-alueisiin, syrjäseutuihin ja maaseutualueisiin sekä syrjäisimpiin alueisiin ja saarialueisiin, jotta niitä autetaan vastaamaan uusiin haasteisiin, kuten vihreään siirtymään ja ilmastonmuutokseen; korostaa tässä yhteydessä Euroopan investointipankin ja komission parhaillaan yhteistyössä kehittämien teknisen avun välineiden suurta merkitystä; kehottaa antamaan kohdennettua tukea 100-prosenttisen EU-rahoituksen muodossa teknisten, taloudellisten ja hallinnollisten valmiuksien kehittämiseen, hankesuunnitteluun ja hankkeiden valmisteluun, hankejatkumon määrittämiseen ja kehittämiseen sekä strategisen suunnittelun valmiuksiin, suunnitteluvälineet mukaan lukien;
18. kehottaa lisäämään komission aloitteiden, kuten EU:n kaupunginjohtajien energia- ja ilmastopolitiikan, osallistumista seuraavan sukupolven katastrofivalmiusinvestointien suunnitteluun ja täytäntöönpanoon; toteaa, että kaupunginjohtajille ja paikallisviranomaisille suunnattu politiikka- ja täytäntöönpanotuki tuottaa huomattavasti parempia tuloksia politiikan täytäntöönpanon yhteydessä;
19. kannustaa vahvistamaan Keski- ja Itä-Euroopan maiden alueellisia yhteistyökehyksiä ja rohkaisee ottamaan käyttöön kansainvälistä asiantuntemusta elpymis- ja kunnostustoimien tukemiseksi, jotta voidaan edistää yhteisiä katastrofihallintastrategioita, jakaa parhaita käytäntöjä ja parantaa rajat ylittävää vesienhoitoa;

Ilmastonmuutokseen sopeutuminen

20. kehottaa komissiota esittämään nopeasti eurooppalaisen ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevan suunnitelman, josta se ilmoitti osana poliittisia suuntaviivoja vuosiksi 2024–2029 seuraavalle Euroopan komissiolle, ja liittämään siihen konkreettisia lainsäädäntöehdotuksia, jotta voidaan koordinoida toimia sopeutumisen ja resilienssin parantamiseksi eurooppalaisen ilmastolain ja Pariisin sopimuksen tavoitteiden mukaisesti ja näin parantaa yhteiskuntiemme resilienssiä ja sopeutua ilmastonmuutoksen vaikutuksiin, varmistaa säännölliset tiedepohjaiset riskinarvioinnit ja mitattavissa olevat resilienssitavoitteet sekä tukea ja koordinoida jäsenvaltioiden toimia valmiuden, suunnittelun ja rajatylittävän yhteistyön alalla;
21. korostaa tältä osin tarvetta tehdä kiireellisiä lisäinvestointeja tulvanhallinta- ja riskinehkäisytöimenpiteisiin, mukaan lukien parannetut varhaisvaroitusjärjestelmät, reaaliaikaiset seurantajärjestelmät, tulvanhallintainfrastruktuuri ja luontopohjaiset ratkaisut, sekä tehdä pitkäaikaisia investointeja vihreään ja siniseen infrastruktuuriin, esimerkiksi siihen, että virroille ja joille annetaan enemmän tilaa ennallistamalla luonnollisia tulvatasanteita ja vanhoja jokiuomia, kosteikkoja ja metsiä ja vedenpidätystä parannetaan palauttamalla maa-alueiden vedenimemiskyky; kehottaa hyödyntämään jäsenvaltioissa kehitteillä olevien suunnitteluvälineiden, kuten luonnon ennallistamissuunnitelmien, maanhoitoalueiden suunnitelmien, yhdyskuntajätevesien käsittelystä annetun direktiivin⁶ mukaisten yhdennettyjen hoitosuunnitelmien ja tulvariskien hallinnan, välisiä mahdollisia synergioita siten, että kuitenkin vältetään häirtsopeutuminen;
22. kehottaa komissiota tältä osin vähentämään byrokraattisia esteitä ja nopeuttamaan hyväksyntämenettelyjä, jotka liittyvät tulvanhallintainfrastruktuurin korjaamiseen ja rakentamiseen ja luontopohjaisiin ratkaisuihin, jotta kipeästi kaivatut suojelutoimenpiteet voidaan toteuttaa ilman turhia viivästyksiä; korostaa, että tämä edellyttää ajallisesti tehokkaampia menettelyjä, vastuiden tarkkaa määrittelyä ja selkeää keskittymistä välttämättömiin rakennustoimenpiteisiin;
23. nostaa esiin useita esimerkkejä onnistuneista, usein EU:n varoista tuetuista tulvien ehkäisy- ja torjuntatoimenpiteistä, jotka ovat auttaneet joitakin alueita ja yhteisöjä suojautumaan jatkuvien tulvien pahimmilta vaikutuksilta, muun muassa Racibórz Dolнын tekojärven ja sitä ympäröivät kuivat polderit Puolassa, jotka ovat Wrocławissa rajoittaneet vahinkoja ratkaisevalla tavalla, sekä Tonavan tulvatasangot ja muut ehkäisevät toimenpiteet Ala-Itävallan osavaltiossa ja Wienissä;
24. pyytää komissiota arvioimaan voimassa olevan tulvanehkäisylainsäädännön täytäntöönpanoa EU:ssa ja aiempien EU-rahoitteisten hankkeiden vaikuttavuutta sekä antamaan suosituksia EU:n varojen käytön parantamiseksi; kehottaa jäsenvaltioita päivittämään tulvien ehkäisyä koskevia toimintasuunnitelmiaan siten, että määritellään

⁶ EYVL L 135, 30.5.1991, s. 40, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1991/271/oj>.
RC\1306834FI.docx

suuririskiset tulva-alueet, joilla rakentamista koskevat suunnitelmat olisi keskeytettävä, jotta voidaan tehostaa riskien ehkäisyä ja pelastuspalvelua;

25. korostaa, että sosioekonomisen eriarvoisuuden torjuminen on olennaista oikeudenmukaisen ilmastonmuutokseen sopeutumisen kannalta; korostaa, että eri ryhmien haavoittuvuuden erot edellyttävät kohdennettua lähestymistapaa ilmastonmuutokseen sopeutumiseen sekä katastrofivalmiuteen ja katastrofien ehkäisyyn;
26. korostaa, että tulvat, kuivuus, maastopalot ja muut äärimmäiset sääilmiöt aiheuttavat merkittäviä haasteita monille talouden aloille, erityisesti maatalousalalle ja viljelijöille, jotka kärsivät lisätappioita eivätkä pysty korjaamaan satoaan; kehottaa komissiota puuttumaan paremmin näiden ilmastoon liittyvien vaarojen vaikutuksiin elintarviketuotantoon, ruokaturvaan ja viljelijöiden toimeentuloon;
27. suosittaa pitkälle kehitettyjen Copernicus-tuotteiden ja kaukokartoitusdatan käyttöä ennaltaehkäisevien toimenpiteiden tukena;
28. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.